

um, og tí vil ég ekki blandast upp í hetta kjak. Íkkti, at eg ekki havi eina áskoðan á javnstöði ella eri ein ræðuskitur, men tí at málið er politsíkt. Eg haldi, at tað vildi skapað óneyðugan spenning, tí eg skilji ekki málið til fulnar.

— Heldur tú tað vera skeiðt fyri trúgvandi kristin bert at tosa um javnstöði?

5 — Eg haldi ikki at kjak er skeiðt í sær sjálvum. Eg haldi kanska at tað eru onkrar politiskar orsøkir aftanfyrri hetta, sum eg ikki kenni til. Ongin hevur fortalt mær nakað, og tá eg spurdi varð sagt: Vit vilja íki siga tær nakað, so at tú ikki verður innblandaður. Og hetta helt eg vera púra beint. Tá ein hevur eitt »heitt« politiskt mál, so gloymist ofta moralur og etikkur burtur.

— Kunnu grundleggjandi mannaættindi sum javnstöða metast sum politsíkt mál? Er ikki talan um eitt alment menniskjansligt mál?

— Tað er eitt alment menniskjansligt mál. Trupulleikin er tann, at sjálvt góðir moralskir og menniskjansligir spurningar kámaast, tá teir verða politiskir spurningar. Eg sýtti eina ferð fyri at siga nakað um fósturtøk, ikki tí eg eri samdur við fósturtøk — sum ein kristin er eg ímóti fósturtøkum — men tí at í nógvum londum var hetta so stórt politiskt mál, at etikku og moralsku siðurnar kámaðust. Um eg, sum evangelistur taki eina politiska støðu, so særir tað nógv. Eg veit hvat tú vilt við hesum spurningi, men eg kann ikki svara á annan hátt.

— Lat meg orða spurningin øðrvísi. Tryrt tú sum ein persónur uppá javnstöðu millum menn og kvinnur?

— Javnstöðu í hvørjum skilningi?

— T.d. at menn og kvinnur skulu hava sama rætt til sama arbeiði og at kvinnur skulu kunna njóta somu møguleikar í lívinum sum menn?

— Hvi ikki? Í einum verðsligum samfelagi sum okkara, í javnstöðusamfelagi (egalitarian society), so hevur man einki lógarella menniskjansligt grundarlag, ið gevur rætt til at mismuna fólkum. Tað eru kanska eitt ella tvey arbeiði, sum eg í lotuni ikki minnst, har tað kanska ikki var beint at loyva javnstöðu. Men eg haldi — og eg havi hugsað nógv um hetta — at tað er einki, sum ikki kann standa opið fyri báðum partum.

Homoseksualitetur

— Hesi sami flokkur

royndi eisini at forða fyri, at ein lóg var umrødd í lögtinginum, ið vildi gjørt háðan og vanvirðing av homoseksuellum revsiverða. Grundgevingin var tann, at ein tálk lóg vildi verið tað sama sum at lógarfesta homoseksualitet og at hon sostatt var ímóti Bibliuni. Høvdur tú viðmerking til hetta?

— Hygg her. At lógarfesta homoseksualitet er and-bibliuligt. Homoseksualitetur verður mettur sum synd. Hetta vildi verið tað sama sum at lógarfesta horari.

— Spurningurin snýr seg um, um tað er beint ella ikki beint at seta eina lóg, sum vildi gjørt háðan og vanvirðing av homoseksuellum revsiverða. Er slík lóg and-bibliulig?

— Eg haldi, at háðan av einum og hvørjum, eitt nú at skriva á húsin hjá teimum, ella halda tey fyri spott, ikki er kristiligur atburður. Tað er ókristiligt og hatursfullur atburður, sjálvt um ein hevur stóran mótvilja móti homoseksualiteti, og tað hava kristin fólk, og sjálvt ikki-kristin. Tað at háða ella spotta onnur og vanvirða onnur er ikki kærleiksfult og tiskil ókristiligt.

— Trúgvandi fólk skulu vera eitt í andanum, men nógvastæði eru tey gítin fyri innanhýsis ósemju og klandur. Kanst tú forklara hetta?

— Kristin eru eitt í grundleggjandi tingum. Tað skulu tey eisini, annars vóru tey ikki kristin. Hetta er galdandi fyri guddómleikan hjá Kristusi, at hann er fæddur av moyggj, at hansara liv var syndaleyst, at hann doyði fyri okkum og hevur upp aftur og at hann kemur

aftur. Í øðrum málum eru trúgvandi kristin líka normal sum øll onnur. Summi eru meira ment enn onnur, hava meiri fatan enn onnur, men ósemjan snýr seg um lutir, ið ikki hava grundleggjandi týðning. Eg haldi, at tað er í lagi, at kristin kjakast um málini, men tey mugu hava virðing fyri øðrum. Tað, sum eg leggi alstóran dent á, er, at hóast meningsmunur er, so skulu tey hava heil-hugaða virðing fyri sjónarmiðunum hjá øðrvísi hugandi. Og eg vil biðja tey serliga at skriva í blaðið hjá tær, at fólk skulu leypa á einstøk mál, ikki persónar. Hetta er tað, sum Bibliin krevur. Kristin kunnu saktans vera ósamd um politisk mál. Hetta er »geniusin« í kristindóminum, og hetta er tann »genius«, sum yvirleivir og stuðlar einum demokratii, ið byggir á kristnar høvðsreglur. Allar aðrar religionir enn kristindómurin eru grundleggjandi kúganarreligionir. Alt virkandi demokrati byggir á sterkar kristnar grundreglur.

Kristindómur og demokrati

— Tað eru nógv kristin lond, har kúgan er vanlig og har demokratið stendur veikt, eitt nú í tínum egna heimsparti, Suðuramerika. Hvør er orsøkin til tað?

— Hetta er beint, men spurningurin er, um hesi lond veruliga eru kristin, ella um her bara er talan um uttanáprýði. Vit haldi, at kristindómurin har einans er eitt tunt fernislag á yvirflatuni. Men tørvurin fyri broytingum er stórur. Um

kristnu grundreglurnar í Europa vikna, er demokratið í vanda. Tí gleði eg meg til veking í Europa. Europa er besta modelið fyri frælsi, sum er til vegna ta trúarveking, sum hendi í Europa í farnari tíð.

— Europa verður eisini av nógvum mett sum besta modelið fyri sið-spilla, kriminalitet osfr.?

— Europa stendur sera veikt og stóðan er versandi. Men hóast tað er Europa enn á odda vegna ta stóru andaligu meg, vekingarnar skapaðu. Á ein hátt er Europa ein skomm. Kortini elski eg Europu, tí eg havi røtur her. Tað er sera ringt at útinna andaligt arbeiði her, nógv verri enn í S-Amerika, Asiu og Afriku. Sjálvt í summum marxistiskum londum er lættari at kunngera gleðiðskapin enn í Vestureuropu. Tað er stór sið-spilla her, men kortini vænta fólk sær meira av Europu enn øðrum heimspartum. Her er almikil rotinskapur, men tað verður tosað um tað, og tað verður farið eftir kriminellum — teir sleppa ikki undan sum aðrastaðni.

Bið fyri Sovjetsamveldinum

— Tú tosaði um tey marxistisku londini. Nógv trúgvandi tosa í sera negativum tóna um Sovjetsamveldið. Nú tá ein broyting er við at henda har, er tað ikki skylda hjá kristnum fólkum at biðja fyri Sovjetsamveldinum og stuðla hesum royndum, istaðin fyri at billa sær sjálvum og øðrum inn, at allar sovjetiskar friðarroyndir eru grundaðar á

óndskap og eru eitt slag av samansvørging mótevgis mannaættini?

— Tíverri hendir hetta sum tú sigur. Eg veit hinvegin, at tað eru kristin fólk, sum biðja fyri Sovjet. Eg vóni, at tey leggja eftir sovjetisku skipanini, tí hon er ateistisk. Tað beina er, at hata hesa ateistisku skipan men elska fólkini. Tíverri eru tað nógv, sum blanda hetta saman. Eg haldi kortini, at flest kristin fólk biðja fyri Sovjet, og fyri teimum forfylgdur kristnu í Sovjet, og fyri sovjetisku stjórnini. Eg havi sjálvur verið á nógvum bønarmøtum, har sovjetiskir embætismenn hava verið hjástaddir. So nógv hendir aftanfyrri tjøldini, sum fair vita um. Nú er ein stórvingin broyting við at henda í Sovjetsamveldinum, Kina og nokrum øðrum marxistiskum statum. Gud arbeiðir á undurfullan hátt aftanfyrri kullissurnar. Nokur av børnunum hjá hægstu embætismönnum í Kina, sum hava lisið í USA, eru blivin umvend og eru farin aftur til Kina. Eg veit sjálvur, at á hvørjum hósdegi í Moskva tey seinastu fyra árinu koma nakrir hægstu herovastarnir í Reyða herinum saman til bønarmøti og fyri at studera Bibliuna. Orsøkin er, at ein herovasti varð leiddur til Kristusar í V-Europa av fólkum, sum eg kenni sjálvur. Broytingin, Gorbátjov er farin í holtur við at fremja, er ómetaliga spennandi. Hann segði sjálvur herfyri, at mamma hansara var von at lesa Bibliuna og biðja fyri honum. Billy Graham var herfyri í Russlandi, og hann

segði fyri mær, at ein av limunum í Polit-byronum tók hann til síðis og segði: »Eg eri trúgvandi. Fólk halda, at her eru bert ateistar. Summi eru tað, og skipanin er tað, men eg eri trúgvandi«. Vit vita ikki hvat hann meinti, tá hann segði at hann var »trúgvandi«, men í minsta lagi trýr hann á Gud. Nógv hendir har og eg haldi, at gongdin í Sovjetsamveldinum júst nú er ógvuliga spennandi.

Avgudar

— Á møtinum í gjár tosaði tú um avgudar, ið geras ein forðing ímillum Gud og menniskjuni. Hendingar í USA hava víst okkum, at sjálvt leiðandi evangelistar kunnu bliva offur fyri holdsins girndum og atvold til líðing fyri tey, sum sóu upp til tei sum andaligar leiðarar. Er ikki altíð vandi fyri, at ein evangelistur kann bliva eitt slag av avgudi, eitt substitut fyri Kristus sjálvum?

— Jú, hetta kann henda.

Eg kenni hendan trupulleika og royni sum best bert til at sleppa undan honum. Eg royni altíð at visa á Kristus. Eg nemi ikki við fólk ella signi tey, sum var eg eitt superhalgimenni. Eg royni at sleppa mær undan tí hugmynd, at ein prædiku-maður, bert tí hann stendur framman fyri túsundtals fólkum, er á onkun hátt upphævaður yvir hesi fólkini. Ongin kann signa ein annan persón, tú kanst ikki signa meg, og eg kann ikki signa teg. Øll eru líkastill- að framman fyri Gudi. Eg kann hava meiri kunneleika ella innlit, ella kanska minni. Eg eri bert ein bróðir, ið havi fingið eina gávu. Eg siggi meg ikki sum karismatiskan leiðara. Eg haldi altíð, at eg er ógvuliga keðiligur, at eg tosi ov nógv, at eg ikki er spennandi.

Falnir skapningar

— Tað kendist fløvandi fyri nógv, tá tey hoyrdu teg í sjónvarpinum herfyri siga, at Gud ger ongan mun ímillum fólk, veri tey seg muslimar, hinduar, buddistar osfr. Ein best umtókti kirkjuleiðari í hesi öld, Johannes pávi XXIII. segði einaferð, at allar religionir innihalda nakað av guðiligum sannleika. Ert tú samdur í hesum?

— Ja, eg eri visur í tí. Tað er innlit og sannleiki í øðrum religionum, tí sálin hjá øllum menniskjum er skapað í Guds mynd. Hóast vit eru falnir skapningar og henda mynd er kám, so eru enn minningar, sum koma ígjøgnum í